

[Victor Gram.]

for forsvarret har en række uløste problemer, og at vi selv kan gøre meget for at stimulere tilgangen til befalingsmandskorpset og derved skabe større muligheder for, at den personellov, vi nu behandler, får rimelig mulighed for at dække det, den skal dække.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Østergaard: Det foreliggende forslag til lov om nyordning af forsvarrets personelordning, som folketinget nu skal til at behandle, kan jo betragtes som en tredje og afsluttende etape af den lovgivning, der i de sidste år er gennemført med henblik på en forbedring og en nyordning af vort samlede forsvar. For snart 2 år siden gennemførtes efter mange års forberedelser og forhandlinger en ny organisationslov, der hviler på det hidtil bredeste forlig, vi har haft på dette område, og inden for denne rammelov skulle et godt og solidt forsvar kunne opbygges.

Jeg forventer, at der under den udvalgsbehandling, der vil finde sted af det foreliggende lovforslag, vil kunne indhentes oplysninger fra forsvarsministeriet om, hvordan det i øjeblikket står til med genopbygningen og reorganisationen af vort forsvar ifølge den lov, der blev vedtaget for 2 år siden.

I fjor fik vi som en anden etape gennemført en ny hjemmeværnslov også på grundlag af en bred politisk enighed, hvad der ligeledes skulle love godt for denne særlige afdeling af forsvarret. Det er af stor betydning at have et hjemmeværn, også fordi der derved skabes en mere direkte kontakt mellem den civile islet og selve militæret og forsvarret.

Derefter står vi nu som sagt ved den tredje lovgivningsetape, personeloven, med alt hvad dertil hører. Jeg kan allerede nu udtale ønsket om, at også denne sidste lovgivning må blive gennemført på grundlag af den bredest mulige politiske enighed.

Det må indrømmes, at den højtærede forsvarsminister har gjort et stort forberedende arbejde og har haft mange forhandlinger for at kunne møde her i tinget med et lovforslag om forsvarrets personel, der har de direkte interesserede personelgrupper bag sig. Vi er alle sammen interesseret i at få en personellov, som også de direkte interesserede parter står bag. Det er umådelig vigtigt, at en sådan personellov med tilsluttende bestemmelser er i orden, forstået på den måde, at den er rimelig og føles rimelig af de grupper, der nødvendigvis skal samvirke og samarbejde i forsvarret. At en personellov er sådan, er en afgørende forudsætning for, at alle kan komme til at yde den bedst mulige indsats til fordel for vort forsvar som helhed. Det gælder ikke alene linjeofficererne og specialofficererne, det har også virkning ud til den tusindtallige skare af værnepligtige befalingsmænd og menige. Det er også af vigtighed, at forholdet personelgrupperne imellem bliver bragt til et balancepunkt, så det ikke stadig skal give anledning til diskussion og til utilfredshed mellem disse grupper. Hvis dette mål kan nås i praksis med det foreliggende lovforslag, vil meget være vundet, og vi vil gerne medvirke til det.

Offentligheden er bekendt med de langvarige forhandlinger og drøftelser, der har fundet sted mellem de interesserede parter og forsvarsministeriet, og vi ved også, at der har foreligget mange lovudkast vedrørende de omstridte punkter. Resultatet foreligger nu her. Det kan vel ikke betegnes som et bredt forlig grupperne imellem, men som et resultat, der under de givne forhold møder mindst modstand, og dette kan også under sådanne givne forhold være særdeles positivt.

På grund af den smalle kant, som forliget hviler på — hvis man kan bruge det udtryk — kan man næppe regne med, at der kan ske ret meget vedrørende disse punkter under selve udvalgsbehandlingen. Venstre kan tilslutte sig lovforslagets hovedprincipper, derunder at fenrikker og overfenrikker